

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

อย่าก่อกรรมก่อเวรกัน

ก่อนจ้งหัน

ท่าเลขของพระปฏิบัติธรรมในวัดป่าบ้านตาด ไม่มีใครเข้าไปเห็นได้ง่ายๆ นะ ได้เห็นแค่นี้ ออกจากนี้ไปนี้ อันนี้กันไว้เลยตายตัวไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง เป็นท่าเลขของท่านภาวนา ล้วนๆ เหมาะสมๆ ตลอด การชำระกิเลสเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร กิเลสเป็นตัวมหากภัยต่อสัตว์โลก แต่สัตว์โลกก็เห็นคล้อยตามมันตลอด นี่ละที่สำคัญ จิตแก่ไม่ตกเพราะไม่มีใครสนใจจะแก้อกิเลสนะ แต่สั่งสมกิเลสนี้มีทั่วโลกดินแดน อย่างสมาคมแห่งการสร้างบุญสร้างกุศล เพื่อเมตตาธรรมแก่อสัตว์โลกทั่วๆ ไปในชาติไทยหรือชาติไหนๆ ก็ตามไม่เคยเห็นมีนะ

การบำเพ็ญความดีสำหรับโลกที่อยู่ร่วมกันมาเป็นเวลานานเท่าไร ไม่เห็นมี ผู้ใหญ่ๆ เช่นประเทศใหญ่ๆ สร้างบุญสร้างกุศลรวมกำลังกันออกเฉลี่ยเพื่อแผ้วแผ้วผู้ที่ยากจน ซึ่งเป็นผู้น้อยๆ และยากจนนี้ไม่มี เราพูดตรงๆ อย่างนี้ละ แต่ที่จะคอยคืบคอยกลืนคอยกินนั้นมีอยู่ทั่วไป ใหญ่เท่าไรยิ่งปากใหญ่ท้องใหญ่ เห็นประเทศไหนมีอะไรๆ บ้างคอยจะไปเขมือบๆ พวกนี้ อย่างนี้มีเต็มโลก นี่ละดูชิกิเลสอยู่เป็นสุขได้เมื่อไร สมบัติเป็นของตัวเอง ในประเทศของตัวเองก็ถูกยักษ์ใหญ่ๆ เข้าไปจ้องไปมอง คอยกลืนคอยกิน หาอุบายวิธี อย่างนั้นหาอุบายวิธีอย่างนี้ ระเบิดนิวเคลียร์นิวเคลล มีระเบิดนั้นระเบิดนี้ ตัวเองเป็นระเบิดใหญ่กลืนเขาตลอดเวลาๆ นี่ไม่เห็นพูดออกมาบ้างเลย นี่ละเรื่องกิเลสเป็นอย่างนี้ ท่านทั้งหลายพิจารณาเอา

ถ้าเป็นเรื่องของธรรมแทรกกันไปกับโลกนี้แล้ว มนุษย์เรานี้มีขนาดไหน ก็ประเทศตั้งกองการกุศลศีลทานขึ้นเป็นจุดเป็นกองๆ เฉลี่ยเพื่อแผ้วแผ้วผู้ที่ยากจนเข็ญใจและเป็นผู้น้อยได้รับความร่มเย็นเป็นสุขจากผู้ใหญ่ๆ เหล่านี้ เราอยากฟังเหลือเกิน นี่ธรรม ไม่มีนะอย่างนี้ ถ้าเรื่องกินเรื่องกลืนนี้ ใหญ่เท่าไรยิ่งกลืนใหญ่กินใหญ่ มีทั่วไปเลย ฟังเอาซิ เอาไปเทียบนะท่านทั้งหลาย นี่ก็ไม่เคยพูดนะ ฟังเอาออกมาพูดนี่ละ โลกมันสกปรกอย่างนี้ ใหญ่เท่าไรแทนที่จะชุ่มเย็น กลับใหญ่เท่าไรยิ่งหิวมากกินมากกลืนมาก คีบคลานเข้าไปหมด ใครมีอยู่ที่ไหนไม่เป็นของตัวเองได้แหละ

เช่นประเทศนี้มีสิ่งนั้น ประเทศนั้นมีสิ่งนั้น ไอ่ยกษ์ใหญ่คอยจะไปกลืนไปกินของเขา มันมีอยู่ทั่วไป เป็นอย่างนั้นละฟังซิ แทนที่จะเฉลี่ยเพื่อแผ้ว เช่นประเทศใหญ่ๆ มีสมบัติเงินทองข้าวของมาก ควรที่จะเจียดสิ่งเหล่านั้นๆ ออกแล้วประกาศให้ทั่วโลกได้ร่วมกัน บริจาคทานให้แก่ผู้ยากจนทั้งหลาย ซึ่งเป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้นนั้นไม่มี นี่

ละธรรมไม่มี มีแต่กิเลส จึงมีแต่ความเดือดร้อนให้แก่โลก ร้อนไปหมดๆ ว่าโลกเจริญๆ มันเจริญอะไร มีแต่ไฟเผาไฟทั้งนั้น ชมเชยด้วยกิเลสหาความเจริญไม่ได้นะ ถ้ามีธรรมก็อย่างที่ว่านี่ เอา ตั้งจุดขึ้นซิ เฉพาะอย่างยิ่งแผ่เมตตาทั่วๆ กันไปหมด ใหญ่เท่าไรก็ให้อภัยแก่ผู้น้อยๆ นั่นละถูกต้องดี อันนี้ใหญ่เท่าไรยิ่งพุงใหญ่ๆ กลืนไม่หยุดไม่ถอย การที่จะเสียสละให้ผู้อื่นได้รับความสุขบ้างนั้น เราอยากจะทำแต่ไม่มี ถ้าให้เขา ๕ ต้องกะไว้แล้วว่า จะเอา ๑๐ กลับคืนมาเป็นอย่างน้อย นี่ละพวกยักษ์ เห็นไหมกิเลสมันเป็นยักษ์อยู่ในหัวใจคน แล้วมันกินคนนั่นละกิเลส

พระเราก็เหมือนกัน กิเลสกินหัวใจพระ กินทุกวันทุกเวลา ไปเดินจงกรมหย็อกๆ กิเลสมันหันหอมกระเทียมเดินตามหลังไม่รู้ มีเขียงสำคัญๆ ด้วยนะยา พระก็เดินจงกรมหย็อกๆ จิตคิดไปเรื่องโลกเรื่องสงสาร เรื่องอาหารของกิเลสมันละมันเอามาหลอกล่อๆ เดินจงกรมที่ไหนก็เห็นแต่เรื่อง ภาวนาเป็นยังงี้ ตั้งแต่เราตั้งต้นภาวนามา ถ้าเป็นความตั้งอกตั้งใจอย่างจริงจังต้องได้เป็นเนื้อเป็นหนังขึ้นมาแน่นอน ถ้าไม่ทำอย่างเหล่านี้เสียอย่างเดียว เหลาะแหละๆ ไปที่ไหนก็โลเลไปหมดไม่เกิดประโยชน์อะไร ก็มีแต่กิริยาเฉยๆ การกระทำจริงๆ ไม่มี นี่ละมันไม่ได้ผล

เอา นักภาวนาเอาจริงจังลองดูซิเป็นยังงี้ ที่ผมพูดนี้โกหกท่านทั้งหลายเธอ เอาธรรมพระพุทธานุญาต และเราได้นำมาปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย จนเห็นผลเป็นที่พอใจ และเอาสิ่งที่เราทดสอบทุกอย่างแล้วมาสั่งสอนหมู่เพื่อนมันจะผิดไปละเธอ พิจารณาซิ ไร่เรื่องกิเลสความเหลาะๆ แหละๆ สุกเอาเผากินมันเต็มอยู่หัวใจทุกคนๆ นี่ละตัวเขมือบใหญ่ แยกเข้ามาเรื่องของประเทศนั้นชาตินั้นชาตินี้ แยกเข้ามาหาตัวของเรานี้ มันเขมือบอยู่ตลอดเวลา กิเลสกินหัวใจพระ กินหัวดับพระนะ เราเอาพระเสียก่อนนะ พวกญาติโยมนั้น คือพระเราไม่มีดับเยอะแล้วนะ วัดป่าบ้านตาดนี้ดับกำลังจะหมด มองไปดูจะเห็นประมาณสักห้าเปอร์เซ็นต์ ๙๕% มันเขมือบหมดแล้วๆ จึงเตือนเอาไว้ยัง ๕% ให้ระวังนะผลไม่ได้ ๕% ไปอีกตายทั้งเป็น นี่ละให้ท่านทั้งหลายพิจารณา

ผู้ตั้งใจปฏิบัติศีลธรรม ธรรมพระพุทธานุญาตไม่ใช่ของเล็กน้อยนะ ทำเหลาะๆ แหละๆ ไม่ได้ ไปที่ไหนเห็นแต่เหลาะๆ แหละๆ ก็เรื่องของกิเลสทั้งนั้นเหลาะเหลาะ เรื่องธรรมไม่เหลาะเหลาะ จริงจังทุกอย่าง มีสติมีปัญญารอบคอบๆ ความเคลื่อนไหวไปมาของตัวเองสติปัญญาจะรอบไปเรื่อยๆ ทางได้มีมากทางเสียมีน้อย อันนี้มีตั้งแต่เป็นบ้าไปกับกิเลส หูหนวกตาบอด ตันไม้ก็ชนไป แข็งหักขาหัก ขาไหนยังก็วิ่งไป อันไหนขาดก็ให้มันขาดไป ขาข้างหนึ่งส่งไปโรงพยาบาล ไปรักษาโรงพยาบาล ขาข้างหนึ่งติดกับตัวไป ด้วยอำนาจของกิเลสมันฉุดมันลาก เป็นยังงี้น่าฟังไหม พิจารณาซิ นี่ตั้งภาพพจน์ขึ้นมาสดๆ ร้อนๆ ให้เห็นอยู่กับหัวใจเราที่กิเลสมันลากเอาจนขาขาด ขากุดขาด่วน ไม่มีเข็ดมีหลาบมนุษย์เรา

ถ้าลงมีเข็ดมีหลาบแล้วก็เรียกว่ามีธรรม ทดสอบตัวเอง อันไหนมีผลมากผลน้อย คัดเลือกตัวเอง เฉพาะอย่างยิ่งนักปฏิบัติภาวนาเป็นยังไง ดูเจ้าของ การฝึกกรรมานตนเอง ไม่ใช่สักว่าความเพียรๆ สิ่งประกอบความเพียรที่จะกดลงหรือที่จะหนุนกันขึ้นนี้มีนะ พวกกันพินิจพิจารณา การอดนอนท่านก็บอก ใครถูกจริตนิสัยกับตัวเองอย่างไรบ้าง หรือไม่ เช่น เนสัชชี่ ท่านแสดงไว้ในธุดงค์ ๑๓ การอดนอน ไม่นอน สติเป็นยังไง ปัญญาเป็นยังไง เอาความเพียรตรงนี้ เกิดผลเป็นยังไงบ้าง ถ้าหากว่าไม่ถูกไม่เอา อันไหนที่ถูกเอา ผ่อนอาหารเป็นยังไง อดอาหารเป็นยังไง ให้ทดสอบกับความเพียรของตน

ส่วนมากพวกที่ผ่อนอาหารดี สติตั้งได้ๆ อด..รุนแรงแต่ได้ผลดี ดีกว่าผ่อนแต่มีรุนแรงมากอยู่ เหล่านี้เราได้ผ่านมามากแล้วที่มาสอนบรรดาลูกศิษย์ลูกหา ไม่ใช่ไม่ได้ผ่าน ทดสอบทุกอย่างๆ และได้ผลมาจากการฝึกกรรมานตนด้วยการพินิจพิจารณาผลได้ผลเสีย จากความเพียรของตนนั้นแหละ ถ้าสักแต่ว่าทำๆ ไม่ได้เรื่อง ผมจวนจะตายแล้วนะ บอกแล้วจวนจะตายแล้ว พระลูกพระหลานมาก็ตั้งใจมาศึกษาอบรมให้จริงให้จัง อย่าเหลวๆ หละๆ ข้อวัตรปฏิบัติตั้งที่ปฏิบัติมานี้เรียบบร้อยแล้ว ข้อวัตรปฏิบัติปิดกวาดเข็ดถูลานวัด ภายนอก กุฏิ สถานที่รวมๆ ต่างคนต่างชำระสะสางสิ่งภายนอกให้สะอาดสะอาดอันนี้สวยงามแล้วภายนอก ส่วนภายในเอาสติปัญญา ศรัทธาความเพียรหนุนเข้าไป มันสกปรกอยู่ภายในคือหัวใจของเรา เอาไปชำระตรงนี้อีก ชำระอันนี้ แล้วชำระภายนอกให้พอเหมาะพอดีกัน

สำหรับภายนอกรู้สึกที่น่าชมเชยตลอดมา สำหรับวัดนี้ไม่ปรากฏว่าพระเณรจะมา หละๆ หละๆ ข้อวัตรปฏิบัติ ไม่เคยเห็น จริงจังทุกอย่างๆ เรียบบร้อยๆ ยิ่งฝรั่งด้วยแล้ว เก่งมาก พระฝรั่งส่งเข้าไปในเกาะเล็ก ๆ นี้ โอ้ย ทำความสะอาดไม่มองใครละ ชัดไปเรื่อย ๆ เออ น่าชมอยู่นะ พระไทยเราก็ไม่ใช่เล่น ฟาดอยู่ข้างนอกอีกเหมือนกัน เรียบบร้อๆ ข้อวัตรปฏิบัติเรียบแล้วเป็นยังไง วัดสวยงามจากผู้รักษาวัด ผู้ปฏิบัติวัด จิตใจสวยงามได้จากผู้ชำระสะสางจิตใจของตนด้วยความพากเพียร โดยมีสติเป็นเครื่องกำกับรักษา จำให้ดี เป็น พักๆ สอนนี่นะ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันอังคาร หัวข้อเรื่องว่า
กมฺมสฺสโกมฺหิ กรรมจะเผาตัวเอง !

ผู้ที่ฟังพระธรรมเทศนานับได้ว่าเป็นผู้สร้างมหาานิสงส์ การได้ฟังธรรมจากพระเจ้า พระสงฆ์นั้นถือว่าเป็นหนึ่งของการปฏิบัติบูชา ดังเช่นในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ต่างๆ นอกจากชาวพุทธจะนิยมการบำเพ็ญบุญทานกันแล้ว การฟังเทศน์ การถือศีล และการปฏิบัติธรรมก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติบูชามหาานิสงส์ด้วยเช่นกัน

ตามพุทธประวัตินั้น พระสงฆ์สาวกของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหลายพระองค์ ที่ได้สดับพระธรรมเทศนาจากพระโอษฐ์ของพระองค์แล้วได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

สังคมไทยแต่เดิมนั้น การจะได้สดับรับฟังพระธรรมเทศนาสักครั้งสักหนหนึ่งนั้น แล่นจะยาก แต่ปัจจุบันความเจริญทางด้านการสื่อสารด้วยการส่งกระจายเสียงทางสถานีวิทยุคลื่นความถี่ต่างๆ ได้แพร่ขยายครอบคลุมไปทั่วทุกหลังคาเรือน ทำให้ประชาชนสามารถรับฟังการแสดงพระธรรมเทศนาจากพระอาจารย์ต่างๆ ได้โดยสะดวก ผู้ที่ได้รับเสียงธรรมอยู่เป็นประจำก็ย่อมได้รับธรรมะนั้นๆ มาขัดเกลาจิตใจ จึงมีน้อยคนนักที่ฟังธรรมอยู่เป็นประจำแล้วจะมีนิสัยใจคอที่ขัดกับธรรมหรือจะเป็นเสี้ยนหนามของแผ่นดิน

เป็นที่น่าสลดสังเวชใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ชาวกรุงเทพมหานครในวันนี้ต้องถูกผู้ไม่หวังดี มา สร้างคลื่นความถี่ FM. 103.25 MHz ทำลายการส่งกระจายเสียงของสถานีวิทยุสวนแสงธรรมในรายการ “เสียงธรรมเพื่อประชาชน” ซึ่งเป็นรายการถ่ายทอดสดการแสดงพระธรรมเทศนาของพระธรรมวิสุทธิมงคล หรือหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน และการนำเทปการแสดงพระธรรมเทศนาของพระวิปัสสนาจารย์ชั้นผู้ใหญ่อีกจำนวนหลายรูป มา หมุนเวียนถ่ายทอดออกอากาศ

การแทรกแซงคลื่นความถี่นี้ ได้สร้างความรำคาญและสร้างความสับสนแก่ผู้ฟังเป็นอย่างมาก เนื่องจากหลายท่านยังแยกแยะไม่ออกว่าเป็นสัญญาณจากรายการเสียงธรรมเพื่อประชาชน หรือเสียงของไอ้พวกมหาโจร ทั้งนี้ก็เพราะพวกมันได้นำเทปการแสดงธรรมของพระอาจารย์ต่างๆ ที่ไม่ยอมเปิดเผยชื่อและสำนักมาเปิดออกอากาศทับ โดยไม่มีการประกาศให้ทราบว่า เป็นเสียงจากสถานีวิทยุอะไร ตั้งอยู่ที่ไหน และผู้รับฟังสามารถจะติดต่อกับทางสถานีได้อย่างไร

กระทำการเยี่ยงโจร!

ลองมาฟังหลวงตาพระมหาบัวบ้างซิว่า หลวงตาท่านได้พิจารณาต่อกรณีนี้อย่างไร ซึ่งพระคุณท่านได้แสดงพระธรรมเทศนา ณ ศาลาหลังเล็ก วัดป่าบ้านตาด เมื่อเช้าของวันที่ 8 พฤษภาคม ที่ผ่านมาว่า “เวลานี้วิทยุก็กำลังออก เออ เรื่องวิทยุก็ให้พากันทราบเอาไว้ นะ ไอ้พวกสิ่งขัดขวางพวกก้างขวางค่อมมันมีอยู่ทั่วๆ ไปนั่นแหละ ตีกับชู้เป็นข้าศึกศัตรูต่อกัน มาแต่กาลไหนๆ ไม่ใช่มีมาวันนี้วานนี้นะ มันมีมาตั้งกับตั้งกลับแล้วแหละตีกับชู้ เป็นคู่ศัตรูกันว่ำนั่นเถอะ เวลาเราเปิดวิทยุคลื่นไหนๆ เขาจะเอาคลื่นพวกมหาภัยพวกก้างขวางค่อมพวกโจรพวกมารของศาสนา รวมแล้วก็ของตัวเองมันเองนั่นแหละ นี่กำลังแสดงชัดตรงนั้นชัดตรงนี้ ให้เสียงอรรถเสียงธรรมเราออกทางวิทยุนี้ไม่สะดวก มันก็ดมันขวางทุกแง่ทุกมุม ในกรุงเทพก็มีอยู่แล้ว ช้างนอกมันก็จะมีย่างเดียวกัน นี่พวกก็ดพวกขวาง ให้ทราบว่าเป็นพวกโจรพวกมาร พวกมหาโจร”

นี่เรียกว่าเราเป็นเจ้าของสมบัติ คือธรรมสมบัติ เป็นเจ้าของของชาติไทยเรา เราออกได้อย่างเปิดเผย อย่างไม่สะทกสะท้าน อันนั้นมันคอยขัดคอยขวางอย่างลึๆ ลับๆ ขโมยทำ จึงเรียกว่ามหาโจร ก็ให้พากันทราบเอาไว้ตามนี้

เรื่องความชั่วมีอยู่ทั่วไป คนชั่วมีอยู่ทั่วไป เรื่องจึงแสดงอยู่ทั่วไปให้พากันเข้าใจ เอาไว้อย่างนี้ อย่าไปหงุดหงิด อย่าไปโกรธไปเคັนให้เขา เรื่องของเราเป็นเรื่องของเรา เรื่องของเขาเป็นเรื่องของเขา ทำลงแล้ว “กมฺมสฺสโกมฺหิ” มีกรรมเป็นของตัวเองด้วยกัน มอบให้ใครไม่ได้ เป็นของตัวเองด้วยกันทั้งนั้นแหละ ใครจะเก่งขนาดไหนก็เป็นของตัวเอง เค้าตัวเอง “กฺลฺยาณํ วา ปาปกํ วา ตสฺส ทยาโย ภวิสฺสามิ” กรรมดีหรือกรรมชั่ว เป็นบุญหรือเป็นบาป จะเป็นผู้ได้รับผลของกรรมนั้นด้วยกันทุกคน ไม่มีจะแยกแยะให้ใครได้เลย อย่าไปภูมิใจในการทำชั่วให้คนอื่นว่าตัวเองจะได้ดี ไม่มีทางดี มีแต่ทางแหลกเหลวลงไปโดยลำดับ ลำตา

ครับ...ขัดไม่ให้คนฟังธรรม ควรต้องพบกับความติดขัดตลอดชีวิต !

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา เขาพูดก็เป็นธรรมแล้วนี่ เขาก็นำเรื่องของเรออกพูดเตือนประชาชน อย่าไปก่อกรรมก่อเวรกับเขา คนดีคนชั่ว กรรมดีกรรมชั่ว มีสับปนกันมาตั้งกัปตั้งกัลป์แล้ว ให้พิจารณาคัดเลือกเอา การไปโกรธไปเคียดเคັนการก่อกรรมก่อเวรนี้ ท่านก็บอกไว้แล้วในธรรมพระพุทเจ้า น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมมฺหุติธ กุทาจนํ ตลอดกาลไหนๆ เวรย่อมไม่ระงับเพราะการก่อกรรมก่อเวรกัน แต่เวรย่อมระงับเพราะไม่ก่อกรรมก่อเวรกัน นี่ก็ธรรมพระพุทเจ้า เรื่องเหล่านี้อย่าไปโกรธไปเคียดเคັนให้เขา กมฺมสฺสโกมฺหิ ตะกี้นี้พูดแล้ว กรรมเป็นของเขา กรรมเป็นของเรา ดีชั่วใครทำเป็นของคนนั้น เป็นบาปเป็นบุญจะเป็นผู้ได้รับกรรมของตนที่ทำการไปนั้นด้วยกันทั้งนั้นแหละ ให้พากันจำเอา มันมีอยู่อย่างนี้จะไปตำหนิได้ยังไง คนดีมีคนชั่วมี จะไม่ให้มันแสดงอาการดีชั่วออกมาได้ยังไง ก็มันมีอยู่

ให้ย้อนเข้ามาดูตัวของเรา เวลาที่อาการดีอาการชั่วมันแสดงในใจของเรา มีมากมีน้อยเพียงไร ส่วนมากจะมีแต่ฝ่ายต่ำๆ แสดงในหัวใจ เฉพาะอย่างยิ่งของนักภวานาวัดป่าบ้านตาดนี้แหละตัวสำคัญ ให้กิเลสขี้ขลาด่าแหลกอยู่ตลอดเวลา โง่หัวไม่ขึ้นจากหมอนเลย จนหมอนแตก นี่ละถูกกิเลสมันย่ำเอาๆ ให้ดูตัวนี้บ้างนะ อย่าไปดูแต่คนนั้นไม่ดีคนนั้นไม่ดี ให้ดูตัวเองมันไม่ดีตรงไหน แก่ตรงนี้ เราจะเป็นผู้รับส่วนดีส่วนชั่วของเราเอง เราแก้ได้แค่ไหนส่วนดีเป็นของเรา ถ้าแก้ไม่ได้ปล่อยไปตามเลยๆ ความเลวเป็นของเรา ความทุกข์ก็เป็นของเรานั้นแหละ ไม่เป็นของผู้อื่นผู้ใด

เราพูดจริง ๆ จิงว่าธรรมะพระพุทธเจ้านี้สด ๆ ร้อน ๆ มรรคผลนิพพานรออยู่ที่หัวใจ ตลอดเวลา ขอความช่วยเหลือจากเจ้าของ คือหัวใจและสติปัญญาดวงนั้นละ ที่จะคอยดูหัวใจเจ้าของที่ถูกย้ายตีแหลกจากกิเลสอยู่เวลานี้ ให้พากันดูตรงนี้ แก่ไขตรงนี้ แล้วจะค่อย ดีวันดีคืนขึ้นไป เอาธรรมะพระพุทธเจ้าออกจากนี้แหละ เอากิเลสออกหมดแล้วก็แสดงให้เห็น ฟังทั้งสองอย่าง ทั้งฝ่ายกิเลสทั้งฝ่ายธรรม จ้าขึ้นมาเป็นศาสตราของโลก คือแก้ข้าศึกได้ เรียกร้อยแล้ว ก็มีพระพุทธเจ้า พระอรหันต์เท่านั้นที่แก้ข้าศึกภายในหัวใจอันลึกลับ อยู่ในหัวใจเรา แก่ออกได้ ๆ มีพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ นอกนั้นแก้ได้น้อยมากทีเดียว และไม่แก้ ไม่สนใจแก้ สนใจแต่ส่งเสริมความชั่วเข้าไปมีมากนะ ให้ย้อนเข้ามาดูตัวของเรา อย่างนี้เสมอ

ธรรมอันนี้ก็เป็ธรรมสด ๆ ร้อน ๆ เราพูดเปิดเผยในหัวใจของเราเลย เพราะเราไม่มีอะไรกับโลกนี้แล้ว ใครจะว่าอะไรเรา เราไม่มีอะไร กมฺมสฺสโกมฺหิ เป็นของของเราด้วยกันทั้งนั้นแหละ เราจึงแสดงตามอรรถตามธรรม ส่วนนวนโวหารที่แสดงมาเหล่านี้ ออกมาจากภาคปฏิบัติ เราเคยพูดแล้ว ตั้งแต่การศึกษาเล่าเรียนมาการเทศนาว่าการการแนะนำสั่งสอนตามโอกาสที่มีขึ้นมา ก็เทศน์เหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ไม่ได้ผิดกันกับทางปริยัติเทศน์แหละ แต่เวลามาเป็นภาคปฏิบัตินี้ ผลเกิดขึ้นจากการปฏิบัติเป็นธรรมขึ้นมา ธรรมนี้ตรงแนว ๆ ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันคมเหมือนกิเลสนะ ที่นี้เวลาปรากฏขึ้นมาก็ต้องพูดตามเรื่องปรากฏ ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว กิริยาจะเผ็ดร้อนขนาดไหน เป็นอำนาจของธรรม ๆ ไม่มีกิเลสเข้ามาแฝงเลย

เพราะฉะนั้นเราจึงพูดได้เต็มปากเลยว่า กิริยาของเราที่ปฏิบัติต่อโลกไม่ว่าแบบไหน ๆ เป็นธรรมล้วน ๆ ออกจากหัวใจที่เป็นธรรมทั้งดวงแล้วทั้งนั้นเลย เราจึงไม่มีพิฆัมภีภัยกับผู้ใด ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี้เรื่อยไปจนกระทั่งหมดลมหายใจนั้นแหละ การแสดงอย่างนี้ถึงจะหมดไปได้นะ ภาษาธรรมถ้ายังสอนโลกอยู่ด้วยธรรมแล้ว ต้องเอาธรรมอย่างนี้ออก ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ว่า เราไม่มีภัยต่อผู้ใดในสามโลกธาตุ แม้แต่สัตว์เล็กน้อยเราก็รักสงวนเช่นเดียวกันกับสัตว์ทั่ว ๆ ไป เช่นมนุษย์เป็นต้น เสมอกันหมดเลย เราไม่เคยมีการจองกรรมจองเวรกับผู้ใด ชัดช่องในหัวใจกับผู้ใดไม่เคยมี ดีชั่วก็รับทราบ ๆ ไปตลอด ๆ ผ่านไป ๆ ไม่เข้ามาถึงธรรมชาตินี้ได้เลย นี่ละจึงว่าไม่มีคำว่าได้ว่าเสีย

คำว่าพออันเลิศเลออยู่นี้ เหนือโลกอยู่กับหัวใจนี้แล้ว การแสดงออกนี้มีหนักเบาเล็กน้อย เหมือนเขาถากไม้ ไม้ที่คดทิ้งอื่ถากหนักมือ ไม้ที่ตรงแนวก็ถากเรียบ ๆ กิเลสมันคดมันงอมากก็ถากหนักมือ แนะนำสั่งสอนดูดำไว้กล่าวเผ็ดร้อน เป็นไปตามกาลเวลาตามบุคคล สถานที่ อย่างนั้นแหละ ต้องมีอย่างนี้ตลอดไป แต่เรื่องเหล่านี้เป็นธรรมล้วน ๆ ทั้งนั้นไม่มีความเสียหาย เหมือนเขาถากไม้ถากเพื่อเอาผลประโยชน์จากไม้ต้นนั้นมาเป็น

บ้านเป็นเรือน อันนี้ก็ตากคนให้เป็นคนดีคนดี มีคตมิ่งตรงไหนก็ต้องตาก เพราะคนเรากิเลสต่างกัน มีคตมิ่งมีชื่อมีตรง ก็ว่าไปตามเรื่องตามราว จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ถ้าใครยังไม่เชื่อก็ให้โยยเอาความชั่วของตัวเอง

บอกว่าเรานี้ไม่มีอะไรกับโลก เรื่องภัยเรื่องเวรเราไม่มี ใครจะว่าอะไรเราไม่มี ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เราไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ ธรรมเหนือหมดแล้ว เอาธรรมมาสอนโลก ใครผิดบอกว่าผิดทันที ใครถูกบอกว่าถูกไปเลย จะมาลูบหน้าปะจมูกไม่ใช่ธรรมอย่างนั้น เป็นเรื่องของโลก ประจบประแจงเลียแข้งเลียขาเหมือนหมา ธรรมไม่ใช่หมา ทำอย่างนั้นไม่ได้ ต้องตรงไปตรงมา เราเทศน์มาโดยลำดับ นี่เป็นภาคปฏิบัติจากจิตใจที่ปฏิบัติได้รู้เห็นขึ้นมา เปลี่ยนแปลงไปหมด ทางด้านปริยัติที่เรียนมามากน้อยนั้น เวลานี้อันนั้นอยู่นอกๆ แล้ว ภายในเป็นธรรมล้วนๆ อยู่ที่นี่ ออกนี่ตลอดๆ ไปเลย หากจะไปสัมผัสสัมพันธ์กับภษิต บทใดๆ ก็แยกมาเป็นสักขีพยานซึ่งกันและกันเท่านั้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้

นี่ละธรรมที่เกิดในใจแล้วเป็นอย่างนี้ เหมือนกิเลสเกิดในใจแสดงได้ทุกอย่างทุกสาย ที่จะทำโลกให้ฉิบหายเพื่อตัวเองจะได้มีความผาสุกร่มเย็น อำนาจบาตรหลวงใหญ่ ทั้งๆ ที่มันจะจมอยู่นั้นแหละเพราะอำนาจกิเลสหลอกมัน มันก็พอใจทำ นี่เป็นอย่างนั้น ทางด้านธรรมะก็แยกไปอีก ไม่เป็นไปกับใคร ไม่มีสูงมีต่ำ ว่าไปตามอรรถตามธรรมเรื่อย ๆ ไปอย่างนั้น เราจึงไม่เป็นข้าศึกกับผู้ใด เราพูดได้ทั้งนั้น ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่เห็นอธรรม ธรรมเรียกว่าโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลกตลอดมา ไม่มีคำว่าต่ำกว่าโลก โลกจึงยอมรับกราบไหว้บูชา ใครไม่ยอมรับธรรม ผู้นั้นก็สังหารตัวเองตลอดไปเลย จำให้ตึนะ

ธรรมพระพุทธเจ้าไม่มีสองละ ไม่มีใครลบได้เลย พระพุทธเจ้าตรัสรู้องค์ใดก็มาตรัสรู้อธรรมที่แน่นอนมันคงลบไม่ได้นี่เอง สอนโลก โลกใครมาลบคนนั้นก็ลบตัวเองทำลายตัวเองทั้งนั้น ที่จะทำลายธรรมให้ฉิบหายไม่มี การแสดงออกของธรรมนั้นมีเป็นบางเวลา ที่บุคคลนำธรรมออกมาแสดงออกได้มากน้อย มี ส่วนธรรมนั้นหนาแน่นมันคงตลอด ใครจะโต้ไม่ได้ รู้ไม่รู้ก็ตาม ธรรมเป็นธรรม เหมือนทองทั้งแท่งที่จมอยู่ในภูเขา เป็นทองอยู่นั้นละ จมอยู่ในภูเขา ก็เป็นทองเต็มตัวอยู่นั้นละ ธรรมก็เป็นธรรมเต็มตัวอยู่อย่างนั้นแหละ

ให้พากันพิจารณา ใช้ความคิดความอ่าน อย่าโกรธอย่ากริ้วอย่าก่อกรรมก่อเวรกัน ไม่ใช่ของดี ดังที่พูดแล้วนี้ เราก็เคยยกให้ฟังแล้วว่า ยักษ์ฉิมมันจะกินลูก เขาก่อกรรมก่อเวรกันมาตั้งกับตั้งกลับปี เริ่มตั้งแต่เป็นฟังพอนกับไก่ งูกับกบกับเขียด ก่อกรรมก่อเวรกัน ต่างคนต่างแพ้ต่างคนต่างชนะ เพราะต่างคนต่างผูกกรรมผูกเวรกันไว้ เวลานี้คนนี้เสียเปรียบ เวลาจะตาย เอา ยอมเสียเปรียบ แต่ใจไม่ยอมเสียเปรียบ ก่อกรรมก่อเวรกันไว้ คราวหน้าขอให้ได้แก้หมัดกัน ก็แก้หมัดกันมาเรื่อยๆ จนวาระสุดท้ายพระพุทธเจ้าเป็นผู้ชำระกรรมให้

ผู้หญิงคนนั้นอุ้มลูกมา ยักขีตนั้นเป็นคู่เวรกัน เห็นก็วิ่งเข้าไปเลยจะกินลูกผู้หญิงคนนั้น ผู้หญิงคนนั้นไม่มีทางไป พอดีอยู่ตรงหน้าวัดพระเชตะวันก็วิ่งเข้าไป พอดีพระพุทธรูปเจ้าประทับอยู่นั้น พระองค์บอกว่า หยุด ทำอะไรกัน มีเรื่องอะไรกัน ทรงแสดงเตี้ยนั่นเลย เห็นไหม นี่ละพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธรูปเจ้า พวกเธอทั้งหลายเคยก่อกรรมก่อเวรกันมาสักเท่าไรๆ แล้ว ตั้งแต่โน้นๆ มาจนกระทั่งบัดนี้ วันนี้เป็นวันปัจจุบัน ยังจะมาก่อกรรมก่อเวรกันต่อหน้าตาคออยู่หรือ พระองค์ก็แสดงธรรมให้ฟัง ทั้งยักษ์ ทั้งหญิงแม่กับลูก ฟังด้วยกันทั้งสอง ยักษ์ก็เป็นคนฟังธรรมจนได้สำเร็จพระโสดา ยักษ์ที่จะกินเด็กอยู่สุดๆ ร้อนๆ สำเร็จพระโสดาเลย พระองค์เห็นแล้วเห็นใจแล้วทราบชัดแล้ว กรรมเวรนี้ขาดสะบั้นไป พอสำเร็จพระโสดาเท่านั้นกรรมเวรทั้งหลายนี้ขาดสะบั้นไปเลย

พระองค์ก็เอาพยานออกเลย เอาที่นี้ลงใจแล้ว ขาดกรรมขาดเวรต่อกันแล้ว เป็นมิตรเป็นสหายพึงเป็นพึ่งตาย เป็นสัตว์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันในโลกอันนี้ เสมอกันหมดอย่ามีกรรมมีเวรกัน เอาที่นี้ แม่นี่เอาลูกให้แม่ใหม่ชมชชี่ นั่นบอก ไม่ได้ว่ายักษ์นะ บอกให้แม่ใหม่ชม ไอ้แม่ก็หึงหวงลูกไม่คิดอะไรมีแต่จะเอาลูกไปให้ยักษ์กินเท่านั้น พระองค์รับสั่งเอา ให้ พระองค์ทราบแล้วภายใน ยักษ์สำเร็จพระโสดา ขาดสะบั้นไปแล้วเรื่องกรรมเรื่องเวร เรื่องปาณาติบาต เป็นต้น ไม่มีแล้วพระโสดา ขาดสะบั้น เป็นศีลในหลักธรรมชาติแล้ว เอาลูกให้แม่คนนั้น ก็อย่างว่าแหละ แทบจะสลบไปสลบไปกลัวมันจะกินลูกต่อหน้าต่อตา เอาไปเอาให้ พระองค์รับสั่งก็เอาไปให้

พอให้แล้วแม่ใหม่นี้ก็ยกขึ้นมาจะมาหอมลูกใหม่นี้ละ พอยกขึ้นมา ไอ้แม่นั้นร้องว่าเดี๋ยวกว่ายักษ์จะกินลูกตัวเอง เข้าใจไหม เขาหอมแก้มลูกใหม่เขา ด้วยธรรมโสดาปัตติมรรคปัตติผลนั่นละ นั่นละขาดกันตั้งแต่นั้นมา ยักษ์นั้นก็สำเร็จพระโสดา นี่เห็นไหมละ ธรรมพระพุทธรูปเจ้าชำระ แล้วเวรเหล่านั้นที่เขาก่อกรรมก่อเวรกันมา เป็นอันว่าขาดสะบั้นลงตั้งแต่บัดนี้ต่อไปไม่มีอีกแล้ว นั่น นี่ละการก่อกรรมก่อเวรไม่ใช่ของดี ผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะ ผู้ที่แพ้ก็เอาแพ้ ส่วนใจไม่ยอมแพ้ ผู้กรรมผู้เวรเอาไว้ คราวหน้าเอากันอีกๆ ตลอดมาอย่างนี้

เพราะฉะนั้นการก่อกรรมก่อเวรจึงไม่ใช่ของดี น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมมุตฺติธ กุ ทาจนฺ อเวเรน จ สมฺมมุตฺติ เอส ธมฺโม สนนฺตโน การไม่ก่อกรรมก่อเวรต่างหาก นี่เป็นธรรมพื้นฐานของโลกผู้มีธรรมใช้กันมาตลอด ให้นำธรรมอันนี้มาใช้ อย่านำการก่อกรรมก่อเวรตลอดกาลไหนๆ มาใช้จะไม่มีสุขแหละ มีแต่ทุกข์ อย่านำมาใช้ท่านว่า ให้นำอันนี้มาใช้ คือการไม่ก่อกรรมก่อเวรต่อกันและกัน ให้อภัยซึ่งกันและกัน นี่เป็นธรรมพื้นฐานมาดั้งเดิม ให้นำธรรมอันนี้มาใช้ ท่านบอกอย่างนั้น พวกท่านจำเอาละ เอาละวันนี้พูดเท่านั้นละพอแล้วมีอะไรอีกล่ะ

(อาคารบัวกรุณาและอุปกรณ์เครื่องตกแต่งภายใน ของทัณฑสถานหญิง เรือนจำลาดยาว เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๙,๕๒๔,๒๘๕ บาทถ้วน) เออ กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบไว้นะ อาคารที่ว่านี้จำนวนเงินเท่าไรออกจากตับจากปอดของพี่น้องทั้งหลาย ที่รักสงวนอย่างมากทีเดียวสมบัติแต่ละบาทแต่ละสตางค์ แล้วถอนออกมาลาจากออกจากตับปอดที่รักสงวนของตัวเองไปบริจาค ปรากฏเป็นตึกขึ้นมาสองหลัง นี่เป็นของพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้น หลวงตาบัวเป็นแต่เพียงผู้นำเท่านั้นแหละ บาทหนึ่งก็ออกมาจากท่านทั้งหลาย ขอพี่น้องทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้มีส่วนแห่งกุศลที่ช่วยเหลือโลกคราวนี้ ให้มีความสุขความเจริญรุ่งเรือง ปรารถนาสิ่งใดที่อยู่ในเขตแห่งธรรม จงสมความปรารถนานั้นๆ โดยทั่วกันเทอญ (สาธุ) นี่จะช่วยโลกก็ช่วยอย่างนี้ ฟังเอา ทั่วประเทศ ตึกโรงพยาบาลแหละมากที่สุด เป็นร้อยๆ โรง โรงพยาบาลนี้สองร้อยกว่าโรงที่เราช่วย รยยนต์ก็ร้อยๆ คัน ไม่ใช่ร้อยๆ ตึกก็เหมือนกัน ไม่น้อย สร้างตลอดให้ตลอด

เสียสละหมายก็กำลังเปิดวิทยุเต็มเนื้อเต็มหนังเลยทีเดียว เพราะเขาเป็นเศรษฐี โรงสีใหญ่ เขาเอาวิทยุมา ๑๐ กิโลวัตต์เลย ทุกอย่างอยู่ในความรับผิดชอบของเขาหมด เขาไม่ได้พึ่งใครละ ค่าน้ำค่าไฟค่าอะไรๆ ของเขาอยู่ในโรงสีหมด เขาเปิดแล้ว นี่ก็น่าอนุโมทนาเหมือนกัน ตั้งแต่วันเปิดวิทยุแล้ว เสียงโทรทัศน์นี่ลั่นเข้ามาไม่หยุดไม่ถอยเลย อนุโมทนา สาธุการจากจังหวัดต่างๆ รอบที่เขาได้ยิน เขาพอออกพอใจ เขาให้ศีลให้พร โรงสีนี้ละที่เขา รับหมดเลยทุกอย่าง ๑๐ กิโลวัตต์ ทุกอย่างที่เป็นเครื่องอุปกรณ์ แล้วผู้บริการก็ให้สับกันไปเลยตั้งแต่เช้ายันค่ำ นี่เป็นพักหนึ่งวาระหนึ่ง แล้วผู้นั้นรับต่อไปอีกตั้งแต่ค่ำถึงสว่างเป็นวาระหนึ่ง ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เขาเปิดตลอดสมเขาเป็นคนมั่งมี นี่ละผู้หนึ่งที่จะได้ช่วยโลกกว้างขวางมาก จิตใจกว้างขวางมาก เป็นคนบุญมากนะเสียสละหมายนี้ ควรชมเราต้องชม

ข่าวสารในนี้ของเล่นเมื่อไรมาเป็นพันๆ มาแต่ละทีๆ เมื่อสองสามวันนี่ก็พาดเสียรถ ลีบล้อมาเป็นคันๆ แล้วพวกน้ำปลา น้ำตาล มาเรื่อยๆ อย่างนี้ละจิตใจเขากว้างขวางมาก และเป็นคนมั่งมี กองข้าวนี้เราได้ถาม แล้วกองภูเขาสามสี่ลูกนั้น ข้าวเปลือกนั้นนะหมดแล้วยัง ว่าอีกสักสองสามวันก็หมด กองเท่าภูเขาจริงๆ นะไม่ใช่ธรรมดา เขาเอามาขายมายังไงทำไมถึงเอามาขายมากมายอย่างนี้ละ โรงสีไหนๆ เราก็กะเคยไปทั่วประเทศไทย เรายังไม่เคยเห็นอย่างนี้ อันนี้ทำไมถึงมากมายนัก เอามาทางไหน เขาว่า คำนวณไม่ได้ จนกระทั่งหนองบัวลำภูก็ไป เขตนี้ไปหมดเลย เพราะเหตุไรว่าไปซิ แก่ไม่มีทางจะตอบก็บอกว่า คงจะเป็นเพราะความสุจริตตายใจได้นั้นแหละ แก่อย่างนั้น แล้วจ่ายเงินสดด้วยวันละตั้งสิบกว่าล้านๆ จ่ายทุกวันๆ

แล้วความบริสุทธิ์ รถวิ่งเข้าไปปั๊บน้ำจะมีเบอร์ น้ำหนักบอกไว้เลย เวลารถเข้าปั๊บน้ำหนักเท่านั้นๆ น้ำหนักของรถบริสุทธิ์เท่านั้น น้ำหนักของข้าวมีเท่านั้นๆ เขาคงจะมา

เพราะเหตุนี้ละมัง เขาบอกพวกลูกค้าทั้งหลายกับเรานี้ไม่มีอะไรกันเลย สุจริตร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ เขาตายใจนี้ละมังที่เขามา เราก็เห็นด้วยเลย ถ้าเป็นอย่างนั้นใครก็ตายใจซิไซ้ ไหมละ มาหมด ว่างั้น เพราะฉะนั้นมันถึงกองใหญ่ สามสี่กองนะเท่าๆ เขาจริงๆ ตอนที่เราไปคราวที่แล้ว เพราะฉะนั้นมาคราวนี้เราจึงถาม หมดแล้วยังภูเขาสามสี่ลูกนั้นนะ ว่าอีกสักสองสามวันก็หมด อย่างนั้นละ เขาเอาจริงเอาจังมาก เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz